

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg kunne forstå, hvis vi var på vej til fuld beskæftigelse, at fru Pia Gjellerup ville passe på, at vi ikke satte for mange i gang i den offentlige sektor.

Men så længe vi kan se, at vi langt ud i fremtiden stadig væk vil have 200.000, 300.000, 350.000 arbejdsløse – lad os bare tage en optimistisk prognose på 200.000 om 10 år – kan jeg altså ikke se, at vi ikke skulle flytte f.eks. 60.000 af dem fra arbejdsløshedskøen over til at lave noget i den offentlige sektor alle de steder, hvor der er behov.

Derfor skulle Socialdemokratiet uden videre sige ja tak og amen, når Århus Kommune kommer og siger, at den oven i købet selv vil betale forskellen mellem dagpengene og skatteindtægten og den fulde løn, nemlig 11.000 kr. for en typisk socialarbejder. Det skulle man bare tage imod. Jeg synes, det er flovt, man ikke tør, og det må være, fordi Socialdemokratiet har problemer internt, for jeg er sikker på, at det er Socialdemokratiets politik. Sådan husker jeg i hvert fald tidligere notater fra Socialdemokratiets Politisk-Økonomisk Afdeling her på Christiansborg, som regnede på akkurat den samme måde, som Thorkild Simonsen nu gør.

Peter Duetoft (CD):

Det er jo i virkeligheden dejligt, at Enhedslisten er kommet i Folketinget, for så har vi jo både Fremskridtspartiet og Enhedslisten til at vise, at der stadig væk er nogle, der vil et helt andet samfund end alle os andre. Og det er jo da udmærket.

Jeg kunne holde en meget kort ordførertale her i dag, for jeg ville i virkeligheden bare kunne sætte »ikke« ind i langt de fleste sætninger. Hvor Enhedslisten sagde, de ville noget, kunne jeg sige, at jeg ikke ville noget, og dermed ville det være færdigt. Men sådan skal man ikke slippe.

Det finanslovsforslag, der foreligger, er både ansvarligt og anstændigt, og det er efter CD's opfattelse et godt finanslovsforslag og et godt udspil til forhandlinger.

Jeg bruger med vilje allerede nu ordet »forhandlinger«, for det er vores opfattelse, at forskellen mellem det, der står i dette finanslovforslag, og det, Venstre og De Konservative ville, i virkeligheden er så lille i kroner og øre, at det burde være muligt at finde et forlig mellem partierne.

Jeg kan da huske, at jeg i valgkampen blev mildest talt forbløffet, da jeg så Venstres og De Konservatives udspil. Ikke kun på grund af indholdet – der var ting, jeg bestemt ikke kunne lide i det – men over, at der på baggrund af det generalangreb på regeringens økonomiske politik, som V og K lagde op til, ikke var større forskel på de udspil, som V og K kom med, og det, regeringen havde. Så lidt politisk vilje skal der vel være, og det håber jeg også der kommer.

CD gik til valg på politisk stabilitet. Det var vores forsøg på et opgør med blokpolitikken, og det skyldes simpelt hen, at det er vores opfattelse, at brede forlig er nødvendige, hvis man skal kunne planlægge i det danske samfund.

Den holdning vil jeg gerne føre videre til i dag ved at sige, at det er CD's opfattelse, at en bred aftale om en finanslov også er en af hjørnestenene i den stabilitet. Det er også en af hjørnestenene i det danske samfund, hvor man så tør planlægge, lave investeringer og sætte arbejde i gang.

Derfor håber vi, at Socialdemokrater og borgerlige, som samarbejder i regeringen, også vil kunne udvide det samarbejde til, at Socialdemokrater og borgerlige laver en finanslov sammen.

Det kræver imødekommenhed, og det gør det selvfølgelig fra begge sider. Jeg synes, det er rigtigt, at finansministeren har meldt ud, at rammerne ligger fast, men det er naturligvis også nødvendigt, at man inden for de rammer kan give indrømmelser i nogle forhandlinger. Det må en regering gøre, det er klart, hvis man ønsker et forlig. Men omvendt må jeg sige, at det må oppositionen jo altså også gøre, hvis den ønsker et forlig.

Jeg har tidligere i dag rost Venstre og Det Konservative Folkeparti, fordi man har meldt ud, at man vil stemme for finanslovsforslaget under alle omstændigheder. Det er, som det også blev sagt på det tidspunkt, et udtryk for politisk kultur. Jeg ved ikke, om det gælder andre regeringspartier, men jeg kan i hvert fald garantere, at den melding i vores tilfælde ikke vil være hindrende for at nå et forlig.

Selvfølgelig kunne det da være fristende at sige: Aha, de stemmer er der altså under alle omstændigheder, så behøver man ikke at lave en aftale, men sådan leger vi jo ikke. Og vi ved også alle sammen, at et positivt resultat af nogle finanslovforhandlinger vil give en bedre atmosfære i det politiske arbejde i årene fremover.

Jeg håber så, at også Venstre og De Konservative ønsker det positive klima, at man ikke dér